

Seguir Jesús cap a la seva Pasqua

Dij, 26/03/2015 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

Estudis recents sobre l'evangeli de Marc defensen que aquest evangelista hauria elaborat una primera redacció del seu evangeli entorn l'any 40 a Jerusalem. Aquesta redacció, de text més curt, s'amplià amb dues posteriors redaccions que han conformat el text de Marc tal com el tenim ara. Peça cabdal d'aquest evangeli és el relat de la passió, que toca llegir en el diumenge de Ram d'enguany (Mc 14,1-15,47). Text llarg, del que se'n poden dir moltes coses. Ens fixarem en algunes.

Si partim del principi que cap detall dels evangelis és superflu, ens podem preguntar quin paper juga el fet que Jesús enviï dos deixebles a preparar la Pasqua, seguint un home que porta una gerra d'aigua (14,13-16). No era gens normal, en aquella època, que un home portés una gerra d'aigua, perquè era una feina de dones. Aquest fet desperta forçosament l'atenció del lector i es presta més a una interpretació simbòlica que no pas històrica. Els deixebles pregunten a Jesús on vol que preparin la Pasqua. Evidentment parlen de la Pasqua, que recorda la sortida d'Egipte, fet emblemàtic que lliga amb la reivindicació d'Israel enfront les nacions paganes. Però quan Jesús parli de "la seva estança amb els seus deixebles per menjar la Pasqua" es refereix clarament a la seva Pasqua, la nova Pasqua, que no va lligada a les pretensions històriques d'Israel.

L'home de la gerra d'aigua és una figura simbòlica que evoca Joan Baptista, l'únic personatge de l'evangeli de Marc relacionat amb l'aigua. Si el seguiment a Joan esdevé decisiu per seguir Jesús, ara el seguiment a l'home de la gerra serà decisiu per accedir a la nova Pasqua, la Pasqua de Jesús. El baptisme, simbolitzat per l'aigua, serà el senyal del canvi. Si els deixebles es mantenen aferrats a l'antiga mentalitat del judaisme, si no canvien, si no segueixen l'home, no arribaran a participar de la Pasqua de Jesús.

Un altre detall que s'enriqueix notablement, quan s'interpreta simbòlicament, és el repartiment dels vestits (15,24). El sorteig dels vestits és una clara referència al salm 22: "Es reparteixen entre ells els meus vestits, es juguen als daus la meva roba" (22,19). El vestit de Jesús esdevé imatge del seu Regne, atenent-nos al que diu 1Sa 15,27-28, quan Saül, rebutjat com a rei, arrenca una punta del mantell de Samuel: "El Senyor t'ha arrencat avui el regne d'Israel i l'ha donat a un altre més digne que tu". El regne de Jesús és pres d'Israel i lliurat als pagans representats aquí pels soldats romans. A més del que hem dit, el vestit de Jesús té la capacitat de comunicar la vida, el seu Esperit. La dona amb hemorràgies vol tocar el vestit de Jesús (5,27-30), els malalts volen tocar la borla del seu vestit (6,56). En un passatge de l'Antic Testament veiem com Eliseu recull el vestit d'Elies, forma simbòlica d'expressar - tal com diu el mateix text- que l'esperit d'Elies es transmet a Eliseu (2Re 2,13s). Els vestits de Jesús, el fruit de la seva persona, el seu Esperit passa a ser heretat dels pagans.

Lligant els dos exemples, veiem com Marc invita a seguir Jesús cap a la seva Pasqua, no la que recorda l'alliberament d'Egipte, sinó aquella que trenca tots els esquemes obsolets per poder lliurar la seva vida, el seu Esperit sense barreres de cap mena per tal que pugui arribar a homes i dones d'arreu del món i de la història.

Diumenge de Ram. 29 de Març de 2015